

Sygn. akt IV CNP 29/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 29 maja 2013 r.,
w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "N. " w B.
przeciwko R. R.
o nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 listopada 2014 r.,

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 317
(trzysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Pozwany R. R. zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. W postępowaniu wywołanym skargą Sąd Najwyższy wprawdzie nie bada tych dowodów, ale ich powołanie jest konieczne dla uprawdopodobnienia (uwiarygodnienia) szkody. W przeciwnym razie mogłoby się okazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem przyjęta zostanie do merytorycznego rozpoznania, mimo że zaskarżone orzeczenie nie spowodowało szkody albo wywołało skutki, które tylko w mniemaniu skarżącego stanowią o szkodzie, która w istocie nie zaistniała.

Skarżący nie uprawdopodobnił w skardze wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie stanowi spełnienie tego wymagania skargi samo twierdzenie powoda, że wskutek włączenia ogrzewania z centralnego systemu ogrzewania całego budynku powód ponosi wyższe koszty ogrzewania niż wcześniej. Podobnie w żaden sposób nie zostało uprawdopodobnione twierdzenie o szkodzie w ochronie środowiska.

Skarga dotknięta takim brakiem podlega odrzuceniu bez możliwości sanowania dostrzeżonego braku (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) i dlatego orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz z uwzględnieniem przepisów § 12 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).